

турска купчина, залъпена до Вардаръ. Къмъ нея можемъ да при-
числимъ и голѣмото турско село *Горничетъ*, заселено високо въ
планината до влахо-мегленската група. Особно важна купчина обра-
зуватъ *мая-дагските турци*, които населяватъ височините на югъ
отъ градецъ Гевелии. Тѣ образуватъ 8 махали, така на близу една
до друга, че изглежда като единъ голѣмъ градъ, разпръснатъ на
широко пространство. Мая-дагските турци работятъ сини шаеци,
които се купуватъ за турската армия; това сѫ еднички турци въ
Македония, които иматъ домашна индустрия. Мая-дагските турци
принадлежатъ на сектата *Бекташъ*, която има партизани и на други
мѣста въ Македония. Бекташите пиятъ свободно спиртни напитки,
непазятъ яко строго рамазана и се отличаватъ отъ другите турци
по свободомислието си. Тѣ иматъ по-меки нрави и неправятъ насилия
върху християните. Сектантството не се изповѣдва съвсѣмъ явно;
правителството го знае, но не го прѣслѣдва и дразни, затуй не се
явяватъ особни неприятности между бекташите и другите турци.
По на югъ, все около Вардаръ, има още 4 купчини турски. Тако
на изхода на реката отъ Ченгене Дервентъ сѫ селата *Бойница*,
Кара Суле и *Оръховица* съ турско население, което бързо отстъпи
мѣсто на българи. Малко по-южно срѣщу Аматовското Езеро има
турци въ селата *Ашикларе*, *Аматово* и *Куричново*, дѣто сѫщо бъл-
гаритѣ вече ги измѣстятъ. По ридовете южно отъ Аматовското Езеро
сѫ разположени 10 конярски махали съ главно село *Варланджа*,
— Вераница прѣименувано отъ българитѣ, които сѫ почнали вече
да се селятъ въ него и въ още нѣкои други. Най-южно по десния
брѣгъ на Вардаръ сѫ заселени чисто турските села *Даутче*, *Ме-
тешлеръ* и *Сараново*, като стражи на голѣмия вардарски мостъ, по
който минава главния друмъ отъ Солунъ за западна Македония
и Албания.

По сѫщия начинъ ние срѣщаме цѣла редица турски селища
изъ долината на Струма, главно около брѣговете и на голѣмите
пътища. Край устието на реката въ езеро Тахино, дѣто минува
стариятъ путь отъ Солунъ прѣзъ Нигрита за Сѣръ, има малки
останки турци отъ предна по-голѣма колония съ селата *Димитричъ*,
Турска Камила, *Фитокъ* и *Горгуля*. Тѣ по-прѣди сѫ обзимали
брѣговете на реката далечъ на съверъ. Мѣстото на турцитѣ и тукъ
постоянно се завзима отъ българи, идещи отъ съверъ, и отъ грѣци,
идещи отъ югъ. И така старитѣ тия съсѣди, отдѣлени прѣзъ дълги
вѣкове съ турцитѣ, пакъ се срѣщатъ на сѫщите мѣста, дѣто нѣкога
се срѣщали, за да подновятъ старитѣ си борби. По-нагорѣ до го-